

Zadanie 1

Sprawdź działanie polimorfizmu na przykładzie tablicy figur. * Utwórz klasę bazową `Shape`. Klasa ta powinna posiadać metodę służącą do drukowania nazwy obiektu np.:

```
void PrintName()
{
    cout << "class Shape\n";
}
```

- Utwórz klasy `Circle`, `Square`, `Triangle` będące obiektami potomnymi klasy `Shape`. Obiekty te powinny być opisane przez wierzchołki (można wykorzystać klasę z zajęć poprzednich `Wektor2D`) i posiadać metody do obliczania pola figury.
- Zmodyfikuj klasę `Shape` przez dodanie abstrakcyjnej metody do liczenia pola figury np.:

```
virtual double Area() = 0;
```

- Sprawdź, czy możesz teraz utworzyć obiekt typu `Shape` lub np. `Circle`.
- Zmodyfikuj metody `Area()` obiektów `Circle`, `Square`, `Triangle` tak aby były one wirtualne oraz dodaj do nich wirtualne metody `PrintName()`.
- Utwórz tablicę wskaźników do obiektów typu `Shape` i zainicjalizuj je obiektami `Circle`, `Square`, `Triangle` np.:

```
Shape *tabp[3];
tabp[0] = new Circle(...);
tabp[1] = new Triangle(...);
tabp[2] = new Square(...);
for ( int i=0; i<3; ++i)
{
    tabp[i]->PrintName();
    cout << tabp[i]->Area() << endl;
}
```

- Sprawdź co się stanie gdy usunie się modyfikator `virtual` przy metodach obiektów `Circle`, `Square`, `Triangle`.

- Sprawdź działanie funkcji `dynamic_cast<T*>()` np. do policzenia ile obiektów w danej kolekcji jest typu `Circle` (pamiętaj o włączeniu opcji kompilatora RTTI):

```
if( dynamic_cast<Circle*>( tabp[i] ) )
{
    ++count;
}
```

- Czy wiesz dlaczego w punkcie poprzednim używaliśmy `dynamic_cast` a nie `static_cast`?

Zadanie 2

Zmodyfikuj program tak aby każda klasa była umieszczona w oddzielnym pliku `.h` i `.cpp`